

Woensdag 12 augustus - Panzhihua - Lijiang.

Om half vijf 's morgens gaat even het licht aan en komt er een stroom Chinezen door onze wagon die blijkbaar slechts bij één wagon de trein kunnen verlaten.

Om 7 uur gaat het licht en de muziek aan. We rijden nu langs een rivier, waarvan de waterstand heel hoog en de stroomsnelheid heel groot is. Vlak voor Panzhihua is een gedeelte van het spoor weggespoeld. Ons spoor is inmiddels gerepareerd, maar de grond onder het spoor naast ons is totaal verzakt waardoor dat spoor over een lengte van 30 meter in de lucht hangt.

We komen om 9.15 uur aan in Panzhihua en stappen vlug in de bus naar Lijiang. Buiten onze groep zitten er nog 2 Franse meisjes in de bus en zes Chinezen. Vervolgens wachten we 1½ uur op meer passagiers, maar deze komen niet en uiteindelijk vertrekken we dan toch richting Lijiang.

Het eerste gedeelte van de rit verloopt uiterst langzaam. Bij een aantal haltes pikken we nog Chinezen op, moeten vervolgens tanken en een band verwisselen. Carmen en Bert kopen ieder een extra kaartje zodat de zitplaats naast hen leeg blijft. Ze willen wel door China reizen, maar willen niet hebben dat er zo'n vieze Chinees (citaat) naast hen komt zitten. Uiteindelijk is de bus helemaal vol en kan de reis beginnen. Dat denken we, want vervolgens staan we totaal 1½ uur stil omdat op twee plaatsen de rijbaan is weggespoeld. Een bulldozer legt met een berg zand provisorisch een weg aan, zodat we verder kunnen. Vanaf 14.30 uur verloopt de reis echter voorspoedig.

Het landschap is betoverend mooi en soms rijden we rakelings langs steile afgronden. Het hoogste punt dat we bereiken is 2400 meter. De boerderijen zien er sober maar degelijk uit en iedere vierkante meter grond die de mensen kunnen bebouwen met rijst wordt benut. Enkele keren moeten we stoppen vanwege een kudde dieren op de weg.

Om 18.30 uur stoppen we bij een kleine etenstent. Er is nauwelijks keuze, maar de chauffeur zal wel een afspraak hebben met de eigenaar van deze tent, want vijf minuten nadat we weer zijn vertrokken, komen we door een kleine stad, waar ik genoeg restaurants zie.

Het blijft licht tot 20.00 uur. Daarna valt de schemer in en wordt het donker. Even later doorkruisen we Yongsheng en vervolgens gaat de rit in de stromende regen en het pikkedonker

verder richting Lijiang. De twee Chinese chauffeurs lossen elkaar regelmatig af en rijden ondanks de slechte omstandigheden uiterst veilig. Omdat we nu niet meer naar buiten kunnen kijken, duurt dit laatste stuk erg lang. Enkele leden uit onze groep beginnen zich ook hardop te storen aan het gerochel en gespuug van enkele Chinezen. Na de zoveelste rochel van een Chinees rochel ik luid, laat een harde boer en zeg hardop sorry. Onze hele groep schiet in de lach om deze onderbreking, maar de boodschap komt niet over want even later gaat het gerochel van de Chinezen gewoon verder.

Ook het roken in de bus geeft nu problemen. Doordat het buiten hard regent, koelt het in de bus aardig af en staan er geen ramen meer open. Hierdoor komt er geen frisse lucht in de bus en blijft de rook hangen.

Een half uur voor middernacht bereiken we eindelijk Lijiang. We stoppen eerst bij het busstation en als alle Chinezen zijn uitgestapt is de chauffeur zo vriendelijk om ons naar ons hotel te rijden. We denken vlug in te checken, maar dat is er ondanks het late tijdstip niet bij. Iedereen moet uitgebreid allerlei formulieren invullen, waarna we pas onze sleutel krijgen. Om 0.30 uur kruip ik dodelijk vermoeid, maar uiterst voldaan door de prachtige rit die we vandaag beleefd hebben, in bed.